

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ Ζ' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΥΚΝΕΙΑ ΑΣΜΑΤΑ

Ρεμβωδῶς σύραντες τοὺς ἐπομένους ὀλίγους στίχους, ἐνομίσαμεν ὀρθὸν νὰ παραδώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὸ δημόσιον ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν, διότι ὡς δῆλον τὰ γραφέντα καὶ ἐνεργηθέντα μέχρι σήμερον περὶ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως εἰσὶ μεμονωμένοι φωναὶ ἀπελπίδων ναυαγῶν. Εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἀπόκειται νὰ καταστήσῃ αὐτὰ προανακρούσματα θουρείων. Ποῦ βαίνομεν ; Ἰδοὺ ἐρώτησις ἣτις παρίσταται εἰς τὸν ρίπτοντα καὶ ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν δρίζοντος. Ποῦ βαίνομεν ; Ἐρώτησις βαρυσήμαντος, ἐρώτησις σπαραξικάρδιος. Ὁ ψυχολόγος θὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτῇ τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας ἡμῶν. Βαρόμετρον σιωπηρῶς λαλοῦν καὶ διασχίζον τὴν καρδίαν τοῦ φιλοπάτριδος. Ποῦ βαίνομεν ; Ἀπαντῶμεν. Συρόμεθα ἀμέριμνοι ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ; ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· συρόμεθα βλακωδῶς· αὕτη ἐστὶν ἡ εἰκὼν ἡμῶν. Τὸ ἄρμα τοῦ χρόνου χωρεῖ, ἡμεῖς δὲ συρόμενοι οἰκτον καὶ περιγέλωλ ὀφλισκάνοντες ρίπτομεν βλακωδῶς τὸ ὄμμα περὶ τὴν ὀργῶσαν πέριξ ἀνθρωπότητα.

Ἐπῆρξεν ἐποχὴ ἐν τῷ παρελθόντι καθ' ἣν ἀπὸ τῆς Πνυκὸς ἔδιδεν εἰς τοὺς συμπολίτας τοῦ τὴν εἰκόνα των ἐκείνος λέγων : περιόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι, λέγεται τι καινόν ; Οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουσιν ἀλλήλους. Φαίνεται ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη ἔχεται ἐν μέρει ἀληθείας. Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸ δόγμα τῆς διηγεοῦς προόδου καθόλου· τὰς δὲ παρατηρούμενας ἀντιγράφας θεωροῦμεν μᾶλλον ὡς ἐπεισόδια τῆς ἱστορίας. Λοιπὸν ὄντως ἀντιγράφομεν τοὺς προπάτορας ἡμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διότι—Θεὸς φυλάξοι !—μὴ τολμήσῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν φροντίζομεν περὶ τῶν κοινῶν, περὶ τῶν πολιτικῶν. Φροντίζομεν ὡς οἱ πυνθανόμενοι εἴ τι καινόν λέγεται. Φροντίζομεν· ἀλλὰ φροντὶς ἀλλόκοτος. Φροντίζομεν, διότι δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ πράξωμεν. Φροντὶς ἀποφατικὴ. Ναι, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ λαμβάνωμεν τὴν φωτογραφίαν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ρήτορος τῆς Πνυκὸς ἀποκαλοῦντος καὶ ἡμᾶς ἐν τινὶ ἀναχρονισμῷ μετὰ τῶν συγ-

χρόνων του, πυνθανομένους εἴ τι καινόν λέγεται. Ὁ ἀνέξαντλή- νατο δὲ τις πλείστας εἰκόνας νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἀνεξαντλή- του λευκώματος τοῦ Δημοσθένους καὶ νὰ μᾶς εὕρισκῃ ἐκεῖ φωτογεγραμμένους ἐκ φωτογραφικῆς μηχανῆς εἰσοδούσης εἰς τὸ μέλλον· παραθέτομεν ἐξ αὐτῶν ταύτην : αἴστε γὰρ δήπου τοῦθ' ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἑτέρους τινὰς ἐλπίζόν- των πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζόντων, σχεδὸν ταῦτ' ἄπερ νυνὶ ποιοῦντων ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθε. » Βεβαίως ἂν ὁ Δημοσθένης ἀνῆρχετο εἰς τὴν ζωὴν καὶ παρεκαλεῖτο νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἐνεστῶσης πολιτικῆς καταστάσεως ἡμῶν, θὰ μᾶς παρέπεμπε μελαγχολικῶς εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ του.

Ἡ ἐνεστῶσα ἡμῶν κατάστασις ἔχει τοὺς λόγους τῆς ὑπάρξεως. Εἰμαρμένον δὲν μᾶς ἦτο βεβαίως. Ἄλλ' ἀναντιρ- ρήτως εἴμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ κατὰ τὸ πλείστον οἱ δημιουργοὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν. Πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ἐν τῷ ἡ- θικῷ κόσμῳ εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς βουλήσεως. Ἀπο- δίδομεν δὲ τὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τὴν ἔλλειψιν σαφοῦς καὶ ὀρθῆς βουλήσεως. Ἐρωτῶμενοι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος σπειροθότους ἀντιγράφοντες τὸν Παιανιέα θὰ συνετάσσομεν ἱατρικὴν συνταγὴν κατὰ τῆς κατατρογούσης ἡμᾶς νόσου τοιαύτην : Δεῖ ἐθέλειν· βούλησιν εἰς δύοσι· καθ' ἑκάστην μίαν τὴν πρῶταν καὶ μίαν τὴν ἐσπέραν.

Τίς πταίει ; ὁ βασιλεὺς ; ἡ κυβερνήσις ; ἡ βουλή ; ὁ λαός ; ὁ ἑλληνισμὸς σύμπας ; Πταίομεν πάντες, ἕκαστος εἰς τὸ εἶ- δός του. Ἴσως ὁ μὲν πλέον, ὁ δὲ ἔλαττον· ἀλλὰ πάντες πταίομεν. Κατὰ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς τὴν πολιτείαν ἀποτελοῦμεν ἅπαντες. Πάντες δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν βού- λησιν, ἀλλὰ τίνες ἔχομεν ; Διὰ τοῦτο ἐν συνταγματικῇ πο- λιτεία ἀτὰ πολιτικὰ ἡμῶν δὲν βαίνοσι καλῶς· σημαίνει ἡμεῖς δὲν βαίνομεν συνετῶς. Πάντες πταίομεν. Ἴσως εἴπη- τις : βαθυτέρα ἔρсуна θ' ἀνεύρῃ ὅτι πταίει ὁ λαός· λαὸς, σὺ πταίεις. Εἶσαι κυρίαρχος. Δὲν σοὶ ἀρέσει ὁ βασιλεὺς, δὲν σοὶ ἀρέσει ἡ κυβερνήσις, ἡ βουλή ; Καὶ βασιλέα ἔρριψας, καὶ κυβερνήσεις καὶ βουλὰς. Δύναμιν ἔχεις· πράξον ὅτι δέον. Ἄλλος τις θὰ εἴπῃ : τί πταίει ὁ λαός ; Αὐτὸς θέλει τὸ κα- λόν· δὲν ἔχει ἐργάτας τοῦ καλοῦ. Ἄν εἴχομεν νὰ μεμφθῶ- μεν τὸν λαὸν κατὰ τι, τοῦτο θὰ ἦτο ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ συνό- λῳ του ὡς προσωπικότης δὲν ἐγέννησεν εἰσέτι τὸ τέκνον του, τέκνον τῶν σπλάγγων καὶ τοῦ ἐγκεφάλου του. Ἄλλ' ἡμεῖς δειλοὶ πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου θὰ εἴπω- μεν πάλιν : Πάντες πταίομεν.